

ATOŠVAISTĖ

MAŽEIKIŲ MERKELIO RAČKAUSKO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Cognosce te ipsum (Cicéro)

PASKUTINIO SKAMBUČIO ŠVENTĖ

„Atsimenu, kai pirmoje klasėje muzikos mokytoja paklausė, kur yra mano metalofonas. Aš atsakiau, kad jis yra parduotuvėje. Tada mokytoja parašė pastabą už mano įžulų elgesį. Vėliau būtent ši mokytoja tapo mano geriausia drauge.“

„Visuomet, kai prisimenu savo pirmuosius mokyklinius metus, prieš akis iškyla mano pirmosios mokytojos paveikslas.. Mano akimis ji buvo pati gražiausia, geriausia, išmintingiausia, elegantiškiausia – tokia, į kurią norėjau ir stengiausi būti panaši. Klausima, kuo būsiu užaugusi, visada atsakydavau: mokytoja.“

„Aš irgi dažniausiai prisimenu savo pirmąją mokytoją. Ji buvo jauna ir be galo miela. Globojo mus, o mes ją mylėjome ir gerbėme. Vis neužmirštu, kai mus paliko po pamokų, kai išlipau pro langą ir, atrakinusi klasės duris, visus išleidau. Išdaiga? Tačiau net tėvams to nepasakė. Nenubaudė. Tiesiog pasikalbėjo su mumis.“

Kas aš būsiu po tūkstančio metų?
Medis? Paukštis? Žvaigždėlė
nakties? Nesvarbu... Tegul pėdos
telielia ant kraštelio žemės širdies...
Gyvenimas, kad klystume.
Gyvenimas, kad kiltume. Ir laimė, ir
kančia, gyvenimo tiesa. Ir vėl kalbu
aš apie laimę. Kodėl? Dėl ko? Iš kur
tas noras ir vėl, ir vėl kalbėti apie
laimę? Esu jau mokyta... O vėl
grįžtu prie laimės abėcėlės.
Atsikelti rytą ir eiti per rasą, per
rūką. Per pabudusio paukščio
čiulbėjimą, Per pabundantį medžio
šešėlį.
Atsikelti rytą ir eiti per saulės
šviesą, per skardų balsą žmogaus ir
per gausmą balsų, pripildžiusių
erdvę.
Atsikelti rytą ir eiti per savo ir tavo
buvimą, per mudviejų didelę dieną,
Kuri pabaigos neturi.
Atsikelti rytą ir eiti, ir vadinti visa
tai — gyvenimu.
Lazdynai sužydėjo ant kalvos,
žiedadulkės orai į dangų kelia,
mums aukso dulkės byra ant galvos,
ir mes visi išeiname į kelią!
Mes einame sušlapę nuo rasos, mes
brendame per pievą ir upelį, mes
visiškai nebijome tamsos, nors
girdime, kaip laksto kvailos pelės.
Pasauli nenusakomos spalvos,
pasauli mano, margas lyg pupelė
mums aukso dulkės byra ant galvos
ir mes visi išeiname į kelią!
Nutūpsime lyg paukščiai ant šakos,
dainuosim, šoksim kvepiančiam
miškely, ir bėgsim, lėksim
paukščiams iš paskos – keliautojų,
triukšmautojų pulkelis.
Kaip gera pastovėti ant kalvos, kur
vėjas mus visus į dangų kelia,
mums aukso dulkės byra ant galvos,
ir mes visi išeiname į kelią!
Išeinam mes... Visiems laikams –
išeinam palikę ištuštėjusias klases.
Sutikti šėlstančių likimo vėjų, –
jaunystės pasitikt išeinam mes.

Kuratorių žodis

Laikas greit ištirpo. Likimas leido mums bendrauti tik du metus. Kokie buvo IVa klasės gimnazistai? Ogi visokie kaip ir dera jaunam, savęs ieškančiam žmogui: drąsūs ir bailūs, linksmi ir liūdni, gabūs ir nelabai, aktyvūs ir pasyvūs, tolerantiški ir išsišokantys, greitai ir lėti, mylintys ir abejingi... Džiaugsmus ir nesėkmes išgyvenau kartu su jumis.

Buvo visko: pasiekimų ir paklydimų, ir liūdesio, ir džiaugsmo. Vienus tikslus įgyvendinote, kitų nespėjote ar nepavyko. Bet paskutinio skambučio šventės metu, supratau, kad vieni iš kitų daug ko išmokome, vieni kitiems kažkuo padėjome.

Ech, visgi geras buvo laikas!!! Kiek bendrauta, kalbėta, kiek pasitikėta vieni kitais.

Prasidėjo kitas gyvenimo etapas... Jau netrukus išeisit... Visai greitai.

Negalime pakeisti praeities, bet galime pasirinkti ateitį. Taip norisi, kad jus lydėtų sėkmė, kad visada kažkas jūsų lauktų, kad išliktumėte gerais žmonėmis.

Niekada nesigręžkite atgal.

Juk ir Pelenė, jei būtų grįžusi batelio, nebūtų tapusi tuo kuo dabar yra!

Kai jie išeina, tik tada supranti – tokių daugiau nebus!

IV a klasės kuratorė Rima Meldaikienė

Žengiant pirmuosius žingsnius MMRG koridoriais, takais ir takeliais, mane lydėjo ir pirmoji MMRG abiturientų laida. Kadangi tai pirmoji laida, aš ją prilyginčiau pirmajai meilei.

Visus keturis metus mus lydėjo daug pirmų kartų. Pirmas juokas, pirmas ginčas, pirmas konkursas ir pirmas pabėgimas iš pamokų. Pirmas džiaugsmo ašara ir pirmas pykčio kibirkštis. Pirmas išvyka ir pirmas karantinas. Pirmas įskaita ir štai pirmi egzaminai. Ir priekyje pirmi žingsniai link savo svajonių...

Pirmoje klasėje mes buvome vaikiškai išdykę, truputi paaugliškai užsispyrę, ambicingi bei ir truputį maištingi. Augome, mokėmės vieni iš kitų, tapome nuoširdūs, draugiški, petys petin perėjome visus gimnazijos ir ne tik mums iškeltus iššūkius.

Žiūrint į klasės nuotrauką smagu matyti 27 asmenybes, kurios dalyvavo konkursuose, olimpiadose, siekė žinių pamokų metu ar užklasinės veiklose. Asmenybės kurios galbūt buvo geriausi suolo draugai, linksmiausi idėjų generatoriai, klasės tvarkos ir sąžinės balsai

ar tiesiog klasės sielos, šypsenėlės, be kurių kasdienybė būtų labai niūri.

Kadangi laiką su IVb prilyginau pirmajai meilei, tai ir noriu palinkėti abiturientams užvėrus gimnazijos duris nestokoti pirmų kartų. Nepristigti svajonių ir siekų, nebijoti suklupti, suklupus drąsiai stotis. O vakarais kai savo jaukiam namų rate perversite dienos knygą su nostalgija prisiminkite ir praleistą laiką gimnazijoje. Sėkmės visiems.

IV b klasės kuratorius Stasys Dambrauskas

Ketveri metai pralėkė labai greitai. Ypač gaila, kad pusantrų metų „iškrito“ dėl karantino: bendrauti tik per nuotolį – tai nejausti vienas kito emocijų, nesusikurti bendrystės. Nors grįžę į natūralų bendravimą kibome į mokslus, vis dėlto pavyko šiek tiek pabūti ne tik mokiniams, o tiesiog žmonėms. Bet apie viską nuo pradžių.

Padėjome kaip I f klasė, kurioje mokėsi 14 merginų ir 14 vaikinų. Nereikėjo ieškoti merginoms partnerių, kai pirmą kartą (ir, deja, paskutinį) dalyvavome prieškalėdiniame Valso pokilyje – net septynios poros sukosi valso ritmu (iš pradžių ši idėja nelabai sužavėjo mūsų vaikučius)! Su merginomis turėjome slaptą svajonę, kad ateityje porų gali būti ir daugiau. Deja, dėl objektyvių priežasčių svajonės nepavyko įgyvendinti (šiek tiek pasikeitė prieškalėdinės tradicijos). O po Naujųjų metų, vasario pabaigoje, visi mokėmės mokyti kitaip – iš namų. II f klasė praėjo nuotolyje, bandėme palaikyti darbinę dviasį ir gerą, kiek tik įmanoma, nuotaiką – nebuvo lengva. Visiems. Iš tikrųjų didžiulis džiaugsmas buvo grįžti į įprastinį gyvenimą ir suvokėme, kokia tai vertybė. Bet tai buvo finalinis etapas – vidurinis ugdymas. Beveik visi dar stipriau susitelkė į mokslus, nes aiškiai žinojo, kad tik pats esi atsakingas už savo sėkmes ir nesėkmes – tikslas labai aiškus – svajonių studijos. Nuo trečios klasės tapome III c – mūsų klasė pasipildė puikiu žmogumi – draugiška ir empatiška Eva. Dabar atrodo, kad ji su mumis buvo nuo pat pradžių, taip natūraliai ji tapo klasės dalimi. Ketvirtieji metai pralėkė kaip akimirka, nors, tikrai, jie nebuvo lengvi: „mokslo šaknys karčios“, bet mes valingai stiebėmės link saldžių vaisių.

Ir štai – viskas... Grato reakcija po egzaminų: „Keisčiausia, kad daugiau gyvenime nebereiks tų dalykų mokytis – nei biologijos, nei lietuvių kalbos.“ Ar tikrai nebereiks? O kas išmoka – ar tik biologija, lietuvių kalba ir kiti dalykai? Manau, kad būdami kartu, mes kūrėme ir savo asmenybes bei kūrėme bendrystės jausmą, kuris gal laikys mus kartu, ir kai būsim užsiėmę savo reikalais toli vienas nuo kito.

Visiškas atsitiktinumas, ką sutiksi klasėje, kokių mokinių auklėtojas (kuratorius) būsi. Bet esu dėkinga už šią likimo dovaną būti su šiais jaunais, žingeidžiais, sąžiningais (pirmiausia, prieš save), IEŠKANČIAIS žmonėmis. Pirmą kartą savo, kaip mokytojos, gyvenime galėjau su mokiniams kalbėtis sudėtingomis temomis ir matyti susidomėjusias akis bei gebėjimą išgirsti, apmąstyti ir pasiimti.

Ir dar. Mūsų klasė buvo ne tik 29 mokiniai ir kuratorė. Mūsų klasė beveik trigubai didesnė – labai dėkoju Tėvams, buvusiems šalia ir veikusiems kartu.

IV c klasės kuratorė Virginija Aurylaitė

Kuratorių žodis

Šiomet į savarankiško gyvenimo kelią išlydžiu 4-ąją abiturientų laidą.

Kartu nueitame 4 metų kelyje buvo visko: nuo nerūpestingo pirmojo rugsėjo iki gilaus susimastymo artėjant egzaminų sesijai, nuo pirmųjų darbų parašytų ar sukurtų pamokų metu iki brandžių olimpiados pasiekimų ar paveikslų eksponavimo parodose, nuo pirmosios repeticijos iki laimėjimų su „Bros“ vaikų ansambliu, nuo pirmosios klasės ekskursijos iki bendro visų abiturientų renginio likus 100-ui dienų iki egzaminų.

Ši laida, kaip ir visa karta, išsiskiria tuo, kad pergyveno koronaviruso pandemiją. Manau, kad tai buvo laikotarpis, kai kiekvienas iš jų galėjo permąstyti savo gyvenimo tikslus, susidėlioti prioritetus.

Taigi dabar, artėjant abituriento egzaminams, norisi auklėtiniais palinkėti, kad visus pasirinktus egzaminus jie išlaikytų kuo geriau, kad galėtų pasiekti savo svajonę – gauti Brandos atestatą, o nusprendusiems studijuoti – tapti studentais ir įgyti norimą specialybę.

IV d klasės kuratorė Jolanta Žutienė

Štai ir baigia mokyklą Šimtmečio pirmokai. Jie pravėrė mūsų mokyklos duris 2019 metais, kai minėjome gražią 100 metų Mažeikių Merklio Račkausko gimnazijos įkūrimo sukaktį. Mūsų abiturientai buvo ta karta, kuriai teko nemažai išbandymų. Net 1,5 mokyklinių metų buvo paveikti karantino, kai turėjome mokytis ir dirbti namuose, atskirti vieni nuo kitų. Nepaisant visų kliūčių, į gyvenimą iškeldavau mano 29 nuostabūs, savo gyvenimo tikslų siekiantys jauni žmonės. Jie nuoširdūs, žingeidūs, atkaklūs, ieškantys, nepasiduodantys. Ne vienas jų jau tvirtai žino, kokią studijų kryptį rinksis. Savo vaikams noriu palinkėti, kad per gyvenimą eitų tik aukštai iškėlę galvas. Žinokite, sėkmė ateina tik tada, kai atkakliai siekiate savo tikslų ir nebijote klysti. Būkite atviri naujoms patirtims, kitiems žmonėms ir gyvenimo grožiui. Gero skrydžio, mano nerealieji!

IV e klasės kuratorė Aistė Daubarienė

SVEIKINAME OLIMPIADŲ, KONKURSŲ LAUREATUS, MOKYTOJUS

„STANISLOVAS RIAUBA – ŽEMAITIJOS ANDERSENAS“ – XXIII Jaunųjų Menininkų Sąjūdis Žemaitijoje

Austėja Gedvilaitė I b klasė pelnė dalyvio diplomą.

Mokytoja Asta Milėškienė.

I f ir I d klasių mokinių komanda dalyvavo rajoniniame pirmosios pagalbos renginyje „Aš galiu ir moku suteikti pirmąją pagalbą“. Mokiniai apdovanoti visuomenės sveikatos biuro padėkos raštu ir atminimo dovanomis. Dėkojame visuomenės sveikatos priežiūros specialistei Astutei Balsienei ir gimnazistams už šaunų pasirodymą renginyje.

Vizitas Briuselyje

Demokratijos žinių konkurso laureatas III b klasės mokinys Rokas Slančiauskas, gegužės 31 d. europarlamentaro prof. Liudo Mažylio kvietimu lankėsi Europos Parlamente Briuselyje. Vizitas prasidėjo L. Mažylio sveikinimu ir dovanomis, vėliau lankytasi Parlamento lankytojų centre-muziejuje – Parlamentariume. Po pažinties su Europos Sąjungos istorija vyko diskusija, kurios metu L. Mažylis pristatė Europos Parlamento darbo pobūdį, jo subtilybes. Vėliau su europarlamentarų darbu susipažinta praktiškai – stebėtas Parlamento posėdis. Dieną vainikavo iškilminga vakarienė, kurios metu skambėjo nuoširdūs padėkos žodžiai profesoriui.

Silva Paulauskienė, istorijos mokytoja

Bendradarbiaujant su Mažeikių užimtumo centru, antrų klasių mokiniai dalyvavo verslumo renginyje, kur supažindinimo su šiuolaikinio verslo tendencijomis, verslo galimybėmis ir grėsmėmis šiandieniniame globaliame pasaulyje. Teorines žinias keitė kūrybinės dirbtuvės, kurių metu mokiniai turėjo galimybę išsiginčyti savo verslo idėją ir numatyti verslo perspektyvas ateityje.

Birutė Gudauskienė, karjeros specialistė, mokytoja

Garbės gimnazisto nominacija

Nuo 2012 m. gimnazija laikosi tradicijos – iš pačių pažangiausių abiturientų išrinkti Garbės gimnazistą. Į šią nominaciją pretenduoja ketverius metus gerai, labai gerai ir puikiai besimokantys, pasiekę laimėjimų respublikinėse olimpiadose ir konkursuose bei aktyviai visuomeninėje veikloje dalyvaujantys mokiniai. Nominantai atitinka bent du iš šių kriterijų. Šiomet nominuotųjų galerijoje – 5 abiturientai.

JORŪNĖ DIMAITĖ, IVc

Jorūnė Dimaitė – aukštos moralinės kultūros bei ypatingo intelekto gimnazistė, turinti savo tvirtą nuomonę įvairiais klausimais. Abiturientė yra supratinga, paslaugi, santūri, bet kartu ir aktyviai dalyvaujanti klasės bei gimnazijos renginiuose.

Jorūnė puikiai mokosi bei daug dėmesio skiria įvairiems mokslams. Nuo pat pirmos klasės ji atstovavo gimnazijai biologijos, chemijos, etninės kultūros, lietuvių kalbos ir literatūros rajoninėse, zoninėse bei respublikinėse olimpiadose. Visose rajoninėse olimpiadose mergina skynė prizines vietas.

Jorūnė garsino Mažeikius visoje Lietuvoje – yra tapusi etninės kultūros olimpiados respublikinio turo I vietos laimėtoja, respublikinėje lietuvių kalbos ir literatūros olimpiadoje užimta III vieta, paskutiniaisiais mokykliniais metais tapo respublikinio akademiko Jono Janickio chemijos konkurso I etapo laimėtoja.

Gimnazistė mokymąsi puikiai derina ir su popamokine veikla. Kartu su gimnazijos vokalinio ansamblio „Incanto“ merginomis tapo konkurso „Dainų dainelė“ rajoninio ir zoninio turo laureate, respublikinio etapo finalininke. Respublikiniame dainavimo konkurse „Lietuva, aš už muziką“ užėmė III vietą. Jorūnė taip pat dalyvauja Mažeikių rajono savivaldybės kultūros centro vaikų folkloro ansamblio „Alksniokā“ veikloje.

Jorūnė Dimaitė – puiki abiturientė, garsinanti gimnaziją ne tik rajone, bet ir respublikoje. Jos puikus mokymasis ir pasiekimai, asmeninės savybės bei puoselėjamos vertybės leidžia siekti Garbės gimnazisto 2023 vardo.

Klasės kuratorė Aistė Daubarienė

REDAS DOMKUS, IVb

Redas – nuo pat pirmos klasės gerai besimokantis, draugiškas, nuoširdus, atsakingas ir kultūringas gimnazistas. Juo visada galima pasitikėti, vaikas niekada neatsisakydavo padėti nei klasės kuratoriui, nei kurio nors dalyko mokytojui ar klasės draugui. Abiturientas daug skaito, domisi įvairiomis gyvenimo sritimis, geba pagrįsti savo nuomonę gerai apmąstytais argumentais. Pamokų metu Redas visada rimtai ir atsakingai susitelkęs, siekia

geriausio rezultato.

Jeigu imtume iš Redo interviu, mokinys labai daug papasakotų apie tiksluosius mokslus, naujoves IT pasaulyje, o jeigu pasiklystume laike, mokinys pasiūlytų naudotis jo sukurta mobiliąja aplikacija „Todoer“, skirta pamokų, namų darbų ir laisvalaikio planavimui. Taip pat Redas, bendradarbiaudamas su socialiniais partneriais Mažeikių muziejumi ir UAB „Beržūna“, sukūrė mobilią aplikaciją „Mažeikių istorija“.

Abiturientui nesvetima programavimo kalba ir šios kalbos vingrybės jis demonstravo ne viename konkurse ar olimpiadoje bei pelnė prizines vietas.

Jeigu rinktume tikslųjų mokslų guru, ištikimą klasės draugą ar tiesiog linksmą, atsakingą gimnazijos suolo bendrakeleivį, tai būtų Redas, IVb klasės mokinys. Jis vertas Garbės gimnazisto 2023 vardo!

IV b klasės kuratorius Stasys Dambrauskas

MONIKA ANDRAITYTĖ, IVc

Ypatinga užduotis parašyti apie žmogų, kuris tik 18 metų šiame pasaulyje. Pats žmogus galbūt sakytų, jau aštuoniolika metų! Viskas taip sąlygiška...

Monika yra iš tų tyliųjų, kurie daug daro, bet mažai apie tai kalba. Ji yra komandos žmogus, tik dažnai taip būna, dirbant komandoje reikalinga lyderystė, kad idėja „virstų kūnu“. Monika viena iš tokių, dirbančių dėl bendro gėrio kantriai ir iki galo.

Tik atėjusi į gimnaziją, jau pirmą savaitę, ji pasakė, kad eis į Mokinių tarybą. Taryboje buvo iki galo – visus ketverius metus. Ne tik buvo, bet ir veikė: prisidėjo prie pirmųjų socializacijos savaitės, Kalėdų, Helovino ir kitokių moksleiviškų renginių organizavimo. Pati kukliai įvertindama savo veiklą taryboje sako: „Daugiausia, ką padariau taryboj, tai plakatų“. Pavaduotojas Laimonas Terasius šiai minčiai labai pritaria, sakydamas, kad Monika buvo pagrindinė gimnazijos renginių/veiklų „vizualizatorė“. Dar vienas jos ir bendraminčių taryboje projektas – ketvirtos aukšto sienos piešimas – bandymas sukurti žaismę ir jaudumą. Prisimenu, vieną gruodžio vakarą, apie 20 val., išgirdusi balsus, užlipau į ketvirtą aukštą ir radau puikiai nusiteikusias tris merginas, puošiančias laiptinės sieną. Paklausiau jų, ar mamos nepyks, kad taip ilgai užtrunka mokykloje. Įsiminė Monikos atsakymas (ir tai tikrai yra citata): „Ai, mama jau prie to priprato, nes man tai svarbu.“ Man

asmeniškai labai svarbi ši Monikos savybė – sąmoningas idealizmas, kai veikiama dėl bendro gėrio, neklausiant, „kas man už tai/ kas man iš to“.

Tiesiog dėl to, kad tai yra gera, gražu, prasminga, ir ne tik jai vienai, bet daugeliui. Be to, kaip jau buvo galima suprasti, ši mergina yra ir meno žmogus – piešimas, tapyba – jos aistra ir, atrodo, pašaukimas. Ji pasiryžusi sieti savo svarbiausią gyvenimo veiklą su menu. Jos gabumus ir aistrą greitai pastebėjo dailės mokytoja Asta Milėškienė, kuri leido Monikai ieškoti savo individualumo. Kartu jos dalyvavo įvairiuose respublikiniuose konkursuose ir olimpiadose, kur Monika pasiekė ir aukštą įvertinimą (respublikiniame mokinių piešinių konkurse „Žemės pasakojimai 2021“ II vieta, rajoninėje dailės olimpiadoje 2022 ir 2023 metais I vieta, deja, į respubliką vyko atstovauti kiti mokiniai). Bet Monika į gyvenimą žiūri filosofškai: įvertinimai svarbu, bet tai, ką darai su dideliu malonumu ir sieki daryti labai gerai, yra svarbiausia.

Šios merginos brandą lemia ir šeima, ir mokykla, ir savikūra: Monika yra ir aistringa knygų skaitytoja – skaito labai daug, knygų perka ne tik sau, bet ir močiutei, su kuria jas ir aptaria.

Manau, kad į gyvenimą išleidžiame pareigingą, atsakingą, sąžiningą, altruistišką, bendruomenišką, kūrybišką jauną žmogų, kuris šiame pasaulyje yra ir dėl savęs, ir dėl kitų. Todėl manau, Monika yra verta Garbės gimnazisto vardo.

IVc klasės kuratorė Virginija Aurylaitė

Garbės gimnazisto nominacija

VAIVA MARGELYTĖ IVe

Vaiva Margelytė – darbšti, gabi, pareiginga mergina, gerbiama klasės draugų, turinti autoritetą, stropi ir atsakinga. Visus 4 metus gimnazijoje ji mokėsi labai gerai ir puikiai. Vaivai sekėsi visi mokomieji dalykai, bet labiausiai ją domino gamtos mokslai ir gimtoji lietuvių kalba. Besimokydama gimnazijoje, mergina kasmet dalyvavo ir puikiai pasirodė rajoninėse biologijos olimpiadose, ten užimtos I ir II vietos. Du kartus Vaiva atstovavo Mažeikių rajonui respublikinėje olimpiadoje. Chemijos rajoninėse olimpiadose taip pat užimtos prizinės vietos. Mergina taip atstovavo gimtajam kraštui respublikinėje geografijos olimpiadoje.

Ypatingas Vaivos santykis su mūsų gimtąja kalba. Tai – vienas mėgstamiausių merginos mokomųjų dalykų. Ji daug skaito, turi savo argumentuotą nuomonę daugeliu klausimu. Gimnazistė respublikinėje lietuvių kalbos ir literatūros olimpiadoje yra laimėjusi III vietą. Vaiva – įvairiapusė, intelektualiai asmenybė, turinti stiprias vertybines nuostatas, drąsiai reiškianti savo nuomonę ir nebijanti jos apginti. Mergina yra mylima bei gerbiama visų klasės mokinių ir gimnazijos mokytojų.

Vaiva Margelytė tikrai verta Garbės gimnazisto vardo.

Klasės kuratorė Aistė Daubarienė

SKAISTĖ ŽELVYTĖ IVD

Veiklumas, iniciatyvumas, noras tobulėti, užsibrėžtų tikslų siekis ir įgyvendinimas –tai nuolatinės Skaistės lydinčios savybės. Auklėtinė yra nuolatinė klasės ir gimnazijos renginių dalyvė, palaikanti, įgyvendinanti ir inicijuojanti idėjas, skiepijanti ne tik tautines vertybes, bet ir atvira moderniajai kultūrai. Akivaizdus jos indėlis ne tik į klasės, bet ir gimnazijos gyvenimą ir veiklą, skatina gimnazistus siekti bendrųjų tikslų. Skaistė – ryški, talentinga ir kūrybinga asmenybė. Ji taip pat ir puiki skaitovė, kuri praėjusiais metais vedė Gimnazijos Garbės 2022 renginį.

Skaistė puikiai geba gimnazijoje gautas teorines žinias taikyti olimpiadose, konkursuose, analitiškai mąstyti ir savarankiškai priimti sprendimus. Ne veltui ji praėjusiais metais tapo Mažeikių rajono Lotynų kalbos ir Antikos kultūros pirmosios vietos laimėtoja ir Respublikinės Lotynų kalbos ir Antikos kultūros olimpiados bronzos medalininkė (mokyt. Ona Kelpšienė). Ji geba organizuoti veiklą, nuodugniai ir geranoriškai atlikti jai skirtas užduotis, skaityti mokslinę ir grožinę literatūrą, dinamiškame ir kintančiame lokaliame, regioniniame ir globaliame pasaulyje domėtis įvairiomis naujovėmis ir daryti logiškas išvadas.

Skaistė Želvytė – atidi, kruopšti, atsakinga, taktiška savo ir kitų atžvilgiu. Ypatingą dėmesį ji skiria akademiniams žinioms, jų gilinimui, savišvietai. Nuolatinis nuoseklus, įtemptas, atsakingas, pavyzdingas darbas vertinamas mokytojų aukščiausiais balais. Mokinė laisvai geba bendrauti anglų kalba, o šias žinias stengsis taikyti ir būsimoje studijoje. Jos gebėjimai vertinami bendraklasių, gimnazistų, mokytojų.

Mergina puikiai derina mokslus ir laisvalaikio užsiėmimus, draugus ir darbą, humorą ir atsakomybę.

Jei reikėtų išskirti atsakingą žmogų ir pagalbininką – tai ir būtų Skaistė Želvytė iš IV-sios d klasės. Mokinės akademiniai gebėjimai ir motyvacija mokytis stebina – ji viena iš nedaugelio abiturientų, baigusiu šiuos mokslo metus puikiais ir labai gerais įvertinimais. Savo aktyvia veikla ir puikiais mokymosi rezultatais ji verta Garbės gimnazisto 2023 vardo!

Klasės kuratorė Jolanta Žutienė

PROJEKTINĖS GIMNAZISTŲ VEIKLOS

Dailės A kurso IV klasių mokiniai mokslo metus pabaigė savo kūrybinių darbų paroda Mažeikių muziejuje. Parodoje savo kūrybinius darbus pristatė Oksana Iščenko IVb kl., Ugnė Milkintytė IVb kl., Justė Vitkutė IVb kl., Monika Andraitytė IVc kl., Viltė Kuršinskaitė IVc kl., Kamilė Pajogūtė IVc kl., Fausta Sovaitė IVc kl., Milda Baldauskaitė IVD kl., Karolina Grišiūtė IVD kl., Miglė Mileškaitė IVD kl. ir Beatričė Balzerytė IVe kl.

Kūriny yra menas, esantis menininke, ir išleistas į laisvę. (Dailininkas Mikalojus Vilutis).

Linkiu mokinėms ir ateityje nelaikyti kūrybos tik savyje. Tobulėkite, kurkite, dalinkitės ir džiuginkite aplinkinius.

Asta Milėškienė, dailės mokytoja

Literatūrinė ekskursija „Mano krašto rašytojai“

Birželio 5 -ąją su III a klase šventėme Vytauto Mačernio gimimo dieną Žemaičių Kalvarijos Vytauto Mačernio muziejaus skverelyje. Klausėme įdomaus V. Mačernio gyvenimo ir kūrybos žinovo Broniaus Kleinausko pasakojimo, patys skaitėme Vyt. Mačernio „Vizijas“, sonetus ir trioletus. Sedoje nusifotografavome ir prie Vytauto Mačernio suolo. Aplankėme poeto žūties vietą.

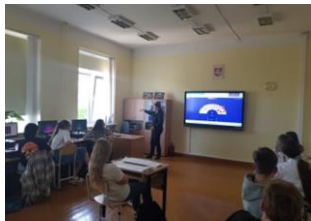
Židikų Šatrijos Raganos muziejuje turėjome galimybę pajusti bajorišką rašytojos aplinką, daugiau sužinoti apie jos gyvenimą, pedagoginę ir altruistinę veiklą. Padėjome baltų rožių ant jos kapo.

Ona Klepšienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

Idomios patirtys

Antrų klasių gimnazistai informatikos kabinete ir III aukšto fojė vykdė projektą „Užkoduotos mintys“. Programavimo pradmenų modulį pasirinkę mokiniai programavo gimnazijos laikraščio „Atošvaistė“ logotipą, o tinklalapių pradmenis ir leidybos pradmenis pasirinkę – piešė laikraščio logotipą. Po to, pasitelkę dirbtinio intelekto programas, stebėjo, kaip dirbtinis intelektas jų piešinius pakeičia nuotraukomis bei dirigavo DI orkestrui.

Sigutė Mackevičienė, IT mokytoja

Knygų klubo bendrystė

Nuo kovo mėnesio derintas Knygių klubo susitikimas įvyko! Apie knygas ir ne tik kalbėjosi „Ventos“ progimnazijos septintokai Kamilė, Augustė, Lukas, Urtė ir Elija bei mūsų gimnazijos antrokės Neda, Auksė ir Ugnė. Malonumą būti bendrystėje su mokiniais turėjome mes su „Ventos“ progimnazijos mokytoja Giedre Gedgaudaite. Knyga, kurią aptarėme, Ilona Ežerinytė „Dabar Marselis“. Sutarėme auginti bendrystę.

Virginija Aurylaitė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

Gimnazijos mokytojai dalyvavo seminare Plungėje

Birželio 8 d. Plungės paslaugų ir švietimo pagalbos centre vyko Švietimo, mokslo ir sporto ministerijoje vykdomo projekto pagal temą „Mokslininkų ir aukštųjų mokyklų įtraukimas į moksleivių STEAM ugdymą“ seminaras, kurį moderavo Dr. Edita Karosienė. Tikslas buvo išsiaiškinti, kokias problemas STEAM temoje, kuriose mokykloms ir mokytojams galėtų pagelbėti aukštosios mokyklos ir išsiaiškinti, kokio bendradarbiavimo su mokslininkais ir aukštosiomis mokyklomis reikia būtent mokytojams ir mokykloms.

Algirdas Vilkas, biologijos mokytojas

Lietuvos Junior Achievement jau 30!

„Metas švęsti – būtina tęsti!“ Su tokiu šūkiu gimtadienį švenčiame jau nuo kovo, tačiau birželio 6 dieną vykusiame mūsų visų gimtadienyje – padėkos vakare dėkojome visiems, prisidėjusiems prie Lietuvos Junior Achievement atsiradimo, įsitvirtinimo, augimo bei plėtros. Už atsidavimą ir palaikymą padėkos įteiktos pirmiesiems vadovams, valdybos nariams, partneriams, mokytojams, mokykloms.

„Ačiū, jog esate kartu!“ Tokie žodžiai vis skambėjo nuo organizatorių.

Šios bendruomenės dalis esame ir mes – Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazija.

Rima Meldaikienė, ekonomikos ir verslumo mokytoja

(KI)Tokios pamokos

III klasių (A kurso) geografijos mokslo metų baigiamoji pamoka Žemaitijos saugomų teritorijų Ventos regioninio parko lankytojų centre. Geologiniai laiko ženklai: fosilijos, jūros periodo atodangos, rieduliai. Istorinės krašto vertybės: piliakalniai, S. Daukanto pėdsakai, žiemgalių praeitis. Gamtos ir žmogaus dermė upės vingiuose, miškų pašonėse ir pievų platybėse – puiki terpė turizmo vystymui. Profesinis pasirengimas studijoms ir darbui saugomose teritorijose. Proga matyti, išgirsti ir pajauti.

Dainius Stasys, geografijos mokytojas

Sveikiname, džiaugiamės, didžiuojamės

LR Seimo narė Laima Nagienė, Mažeikių rajono savivaldybės merė Rūta Matulaitienė ir švietimo, kultūros ir sporto skyriaus vedėjas Apolinaras Stonkus apdovanojo miesto ir rajono moksleivius, šiemet pelniusius prizines vietas respublikinėse olimpiadose ir konkursuose. Tarp apdovanotųjų net vienuolika Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos mokinių. Nuoširdžiai dėkojame mokytojams už kūrybingą, kryptingą ir nuoseklų darbą, ruošiant mokinius olimpiadoms ir konkursams.

Aida Drazdauskaitė, III a klasė, Žygimantas Pudžiuvis, II d klasė, Rokas Slančiauskas, III b klasė, Damir Samarin, III b klasė, Eligijus Girdenis, III e klasė, Beatricė Ruikaitė, II d klasė, Lukas Janušas, II e klasė, Eitvydas Jurdonas, II b klasė, Nojus Markauskas, IV d klasė, Lukas Buinickas, III b klasė, Orentas Ruseckas, I c klasė

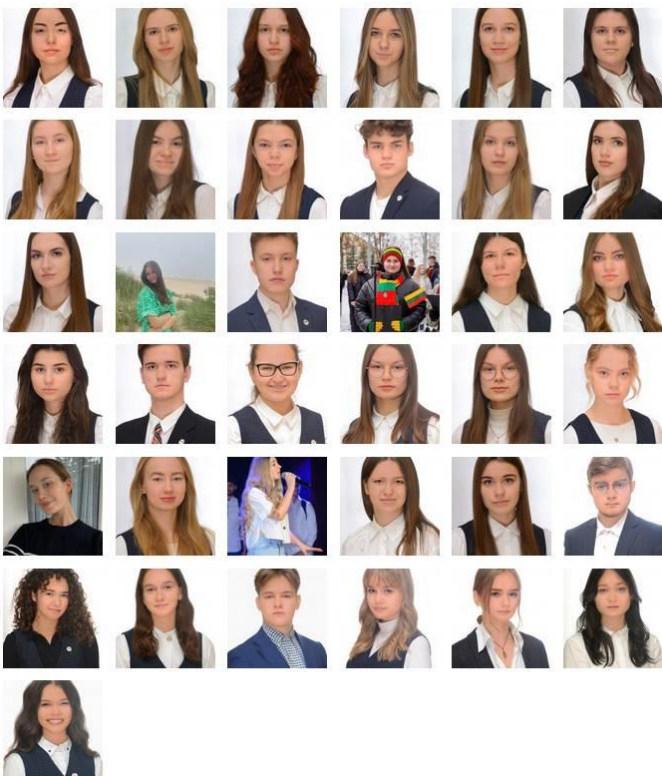

Gimnazijos direktorės padėka

Už 2022–2023 mokslo metų puikius ir labai gerus mokymosi rezultatus reiškiame padėką šioms I–IV klasių mokiniams:

Už puikų mokymąsi:

Haroldui Pogoju, Ia kl.
Auriniui Garjonytei, II d kl.
Beatricė Ruikaitė, II d kl.
Aistei Eičinaitei, IIe kl.
Lukui Janušui, IIe kl.
Rokui Slančiauskui, III b kl.
Jorūnei Dimaitei, IV e kl.
Vaivai Margelytei, IV e kl.

Už labai gerą mokymąsi:

Mildai Alibajevai, Ia kl., Gustei Daubarytei, Ia kl.
Kamilei Girdenytei, Ia kl., Eivilei Lipskytei, Ia kl.
Gerdai Stavinskaitei, Ia kl., Vytautei Šimkutei, Ia kl.
Rugilei Šopaitei, Ia kl., Margaritai Kibeikaitei, Ib kl.
Eisminai Saračinskaitei, Ib kl., Motiejui Pleiniui, Ie kl.
Augustei Vainutytei, If kl.
Samantai Rakštytei, Ila kl., Saulei Skabeikytei, Ila kl.
Joriui Šarpnickui, Iib kl., Elzei Galdikaitei, II c kl.
Skaivai Goluenko, Iic kl., Vakarei Degimaitei, IId kl.
Paulai Januškaitei, IId kl., Žygimantui Pudžiuviui, IId kl.
Adai Deksnitei, IIe kl., Aistei Jonaitytei, IIe kl.
Gintarei Jonaitytei, IIe kl., Auksei Šimkutei, IIe kl.
Saulei Žutautaitė, IIe kl.
Viktorijai Norkutei, IIIa kl., Dominykai Gurinaitei, IIIb kl.
Austėjai Milevičiūtei, IIIb kl., Ugnei Strazdauskaitei, IIIb kl.
Aistei Tydikaitei, IIIb kl.
Redui Domkui, IVb kl., Eladai Pilipavičiūtei, IVc kl.
Klaudijai Rozmaricaitei, IVc kl., Viliui Viskantui, IVc kl.
Evelinai Leščinskaitei, IVd kl., Skaistei Želvytei, IVd kl.
Brigitai Bertulytei, IV e kl., Aistei Usorytei, IV e kl.

Paminėjome Gedulo ir vilties dieną

Ši diena buvo lemtinga kai kuriems mūsų mokyklos mokytojams ir mokiniams!

Jau 1941 m. birželio 14 d. su pirmaisiais tremtiniais išvežami ir mūsų mokyklos mokiniai: Vytautas Apolinaras Tallat-Kelpša (15 m.; ištremtas į Tengą, Ondugajaus raj., Altajaus kr., paleistas 1958 m., grįžo į Lietuvą 1966 m.), Algirdas Adolfas Janulis (15 m.; ištremtas į Tengą, Ondugajaus raj., Altajaus kr., iš ten pabėgo, 1947 m. grįžo į Lietuvą, mirė 1980 m.), Laja Leškovičiūtė, Frida Miskevičiūtė (18 m.; ištremta į Altajaus kr., 1942 m. vėl repersuota ir ištremta į Jakutiją), 4 seserys Tuvje: Gita (20 m.), Beila (16 m.), Sara (17 m.), Ziv Asia (13 m.) - ištremtos į Altajaus kraštą, 1942 m. vėl repersuotos ir ištremtos į Bulūno raj., Jakutiją; 1956 m. paleistos, vėlesni visų likimai skirtingi.

1945-1949 m. vėl prasidėjo vežimas į Sibirą. Mažeikių apskrityje tremiamųjų laukė paruošti vagonai Vieksnių, Laižuvos, Lūšės, Papilės ir Mažeikių geležinkelio stotyse. Iš jų Mažeikių stotyje suformuotas

ešelonas, kuris mažeikiškius tremtinius nugabeno į Irkutsko sritį ir į Krasnojarsko kraštą. Kaip mena gimnazistas Albertas Ruginis „gyvulinių vagonų ešelonas Mažeikių geležinkelio stotyje, saugomas sargybos, stovėjo keletą dienų, kol buvo suvežti nelaimėliai iš viso rajono. Mažeikių gimnazijos moksleivis Silvestras Žulpa su mėgėjišku fotoaparatu fotografavo ešeloną. Vaikinukas saugumiečių buvo pagautas, jo fotoaparatas atimtas. S. Žulpa paleistas tik kitą dieną. Tada ištremė ir Mažeikių gimnazijos moksleivį, Alberto Ruginio suolo draugą Albertą Gaidauską iš Griežės kaimo. Po kurio laiko iš jo buvo gautas laiškas, kuriame rašė, jog po 16 dienų jo 6 asmenų šeima atsidūrė Krasnojarsko krašte, Tiuchteto rajono Voznisensko kaimo kolūkyje. Vėliau Alberto brolis Jonas tremtyje buvo suimtas ir nuteistas 25 metus lagerio, o Alberto motina Kazimiera Gaidauskienė mirė tremtyje. Nuo 1956 metų ištremtieji pradėjo grįžti į Lietuvą. Tiesiog mokykloje buvo suimti mokytojas A. Baranauskas, direktorius H. Bucevičius ir išvežti prie Bielomoro kanalo. Pasiekė žinia, kad į Sibirą pateko ir buvęs direktorius J. Rainys. Iš tremties taip ir negrįžo nei mokytojas A. Baranauskas, nei buvęs direktorius J. Rainys. Vėlesniais metais į mokyklą atėjo dirbti mokytojas I. Vėnalis, kuris dar būdamas mokinyks kartu su tėvais buvo ištremtas be jokios kaltės, pačioje jaunystėje patyrė šaltį, alkį, sunkų darbą, ligas. Toks likimas ištiko gimnazistus Mindaugą Vanagą, Ireną Milevičiūtę-Skerstonienę, Gražiną Bučytę-Degutienę.

Daugelis jų iš tremties negrįžo, o grįžusieji liko visam gyvenimui suluošinti ir fiziškai, ir dvasiškai, bet išsaugoję širdyje meilę savo Tėvynei. Kaip šios meilės simbolį mūsų muziejui buvusi gimnazistė Ieva Knabikaitė-Butkienė (gimnazijoje mokėsi 1926 m.) padovanojo Vytį, kurį tremtyje pasislėpusi siuvinėjo ir sugebėjo išsaugoti - parvežė į Lietuvą (žr. nuotrauką).

Kiti gimnazistai ir mokytojai, matydami šurpų trėmimą ir norėdami jo išvengti, pasitraukė į Vakarus. Izoliacijos metai ilgam atskyrė juos nuo Tėvynės.

Algirdas Vilkas, gimnazijos muziejininkas mokytojas

Minint Gedulo ir vilties dieną pilietiško pamokos vyko Mažeikių geležinkelio stotyje.

Prisiminėme skaudžius 1941 m. birželio 14 dienos įvykius Lietuvoje, Mažeikiuose, mūsų gimnazijoje. Tylos minute pagerbėme tremtinių atminimą. Mokytojos Irena Tiškienė ir Silva Paulauskienė.

Integruota informacinių technologijų ir pilietiško pagrindų pamoka II d klasei vyko miesto geležinkelio stotyje, paminint Gedulo ir vilties dieną, Birželio 14 ają. Prisiminėm skaudžius įvykius, pagerbėm tylos minute, uždegėm žvakutes. Vėliau mokiniai turėjo atlikti IT užduotį – Google Maps programėlėje surasti konkrečias Sibiro tremties vietas, už kiek kilometrų jos yra nuo Lietuvos. Mokytojos Sigutė Mackevičienė ir Irena Tiškienė.

PROJEKTINĖS GIMNAZISTŲ VEIKLOS

TURIME PAŽINTI IR ŽINOTI SAVO RAJONO PRAEITĮ!

Paskutinę mokslo metų dieną I c klasė susipažino su JAV TOLI instituto remiamu mūsų dviejų dalių projektu „Holokausto keliais Mažeikių rajone“. Mokiniai aplankė Pikelius, Židikus, Sedą ir Tirkšlius, žemėlapiuose pažymėjo žydų bendruomenės veiklos vietas ir apskaičiavo kelio atstumus, kuriuo jie 1941 metais iš šių miestelių buvo varomi iki žudynių vietos Mažeikių pavenčiuose. Pikeliuose mus pasitiko Pikelių bendruomenės pirmininkas Danielius Gedutis ir gidė Jadvyga Gedutienė. Ji labai išsamiai mokiniams papaiškino apie Pikelių miestelio istoriją, parodė svarbius kultūros istorijos objektus, o taip pat buvusios žydų mokyklos, sinagogos, žydų parduotuvii ir gyvenamų namų vietas. Dauguma tų objektų neišliko, išskyrus žydų kapines ir keletą gyvenamųjų pastatų. Toliau mūsų kelionė tęsėsi Židikuose. Čia pasitiko mūsų gimnazijos mokytojas Dainius Stasys, kuriam šis miestelis yra gimtasis ir puikiai pažįstamas. Ir čia mokiniai gavo daug informacijos apie buvusią žydų bendruomenę, kurios veiklos vietas taip pat pažymėjo žemėlapyje. Iš Židikų patraukėme į Sedą, po to į Tirkšlius. Čia taip pat pasidomėjome žydų apgyventomis vietomis, Sedoje pabuvome prie nugriautos sinagogos vietos, kurią mena pastatyta paminklinė lenta, o Tirkšliuose stabtelėjome prie dar tebesančios vienintelės mūsų rajone išlikusios sinagogos. Tai buvo reikšminga pilietinė akcija, kurios tikslas yra pažinti ir žinoti savo rajono praeitį. Nuoširdžiai dėkoju savo kolegoms Laimai Novakienei ir Dainiui Stasiui už bendrystę. Rudenį laukia antroji projekto dalis.

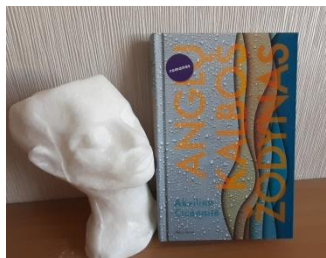
Algirdas Vilkas, gimnazijos muziejininkas mokytojas

BIBLIOTEKININKŲ SKILTIS

Ir vasarą mėgaukimės šiuo ždančiais knygų puslapiais...

Birželio mėnuo mus sveikina šiltais bei saulėtais orais. Rytais pasitinka švelnus vasaros brizas, o mintis apie mokslus jau šalin veja noras atsipalaiduoti ir pajauti vasaros atostogų skonį. Tad atostogaukime ir skaitykime knygas! **Gimnazijos bibliotekoje Jūsų laukia naujos, nuostabios, nepaprastai įdomios knygos!**

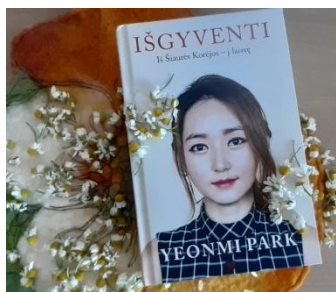
„Vertimas yra kelionė prieš srovę. Prieš išmoktas žodžių prasmes. Prieš besispyriojančius sakinius. Prieš svetimos kalbos spyglius, į kuriuos susibadai rankas taip, kad žodžiai ima kraujuoti. Galėčiau mintinai išmokyti visą žodyną, bet vis tiek jausiuosi lost in translation, pasiklydusi vertime, srovės nublokšta liksiu parašėje“.

Tai ištrauka iš Akvilinos Cicėnaitės knygos „Anglų kalbos žodynas“, kuri šiemet „Metų knygų rinkimuose“ pripažinta geriausia lietuvių autorių grožine knyga 2022. Žodžiai ir komunikacija. Ar galime tą patį pasakyti skirtingom kalbom? Ką jaučia emigrantas Australijoje, nors ir mokėdamas anglų kalbą? Čia autorė bando prisijaukinti anglų kalbą ir į ją pažiūrėti lietuviškai. Skaitant šią knygą, mane sužavėjo rašytojos intelektualumas, istorijos intarpai, dėmesys detalėms kelionėje po Australiją bei nuostabus autorės pasakojimas apie žmogaus (moters) vidinius išgyvenimus gyvenant emigracijoje. O koks įdomus rašymo stilius! Susimąsčiau ir nustebau, kiek mes žinome žodžių, kurių negalime išversti arba jie išversti netenka prasmės. Rašytojai ir rūpi tokius žodžius sudėlioti, įterpti į savo gyvenimą. O kas iš to išejo, reikia skaityti ir mėgautis.

Istorinę E. Gudo knygą „Mėlynas kraujas“ galima skaityti lengvai ir patraukliai, nes autorius yra Valdovų rūmų kultūros istorikas, kuris apie penkias įtakingiausias Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės giminės pasakoja gyvai, su

amą atimančiomis smulkmenomis, pasitelkdamas galybę senovinių iliustracijų. Ši knyga nėra istorinė monografija, autorius teigia, kad į ją sudėjo žinias, kurias turėjo savo galvoje ir šioje knygoje pateikė tik mokslininkams žinomą informaciją, kurią lengvai suprastų kiekvienas skaitantysis. Knygą kol kas tik perverčiau, o išsamiam skaitymui pasirinkau paskutinę jos dalį apie Tiškevičių giminę. Sužinojau, kad šioje giminėje nuo XVII a. būta labai daug verslumo ir ūkiškumo pavyzdžių. „Jie niekad nestokojo grynųjų pinigų – turėjo jų krūvomis: amžininkų atsiminimuose išliko įvykis, kai Tiškevičiai vežimuose per Vilnių vežė pinigus, užsikimšo visos gatvės“, – vaizdžiai rašo E. Gudas. Kretingos Tiškevičiai, nors laikė save Lietuvos lenkais, bet puikiai įsiliejo į Kretingos ir Lietuvos visuomeninį gyvenimą. Jiems labai rūpėjo ir lietuviškoji pusė, tad Tiškevičiai gerai išmoko lietuvių kalbą. Atsiminkime ir paskutinįjį Lenkijoje gyvenusį grafą Alfredą Tiškevičių – atvykęs į Palangą jis puikiai kalbėjo lietuviškai.

Biografiniai pasakojimai apie gyvenimą nepažintuose kraštuose visada intriguoja. Tačiau Yeonmi Park knyga „Išgyventi“ sukrečia ir stebina. Tai prisiminimų knyga, kurioje aprašomas šokiruojančiais faktais paremtas autorės šeimos gyvenimas tironiškoje valstybėje. Yeonmi Park, bėgdama iš gimtosios Šiaurės Korėjos, apie laisvę nesvajuoja, o ir nežinojo, koks yra laisvės skonis. Bėgo, kad išgyventų - kartu su šeima išvengtų mirties nuo bado, ligų arba užsakytos egzekucijos. Skaitant buvo sunku įsivaizduoti, kad autorė aprašo vos prieš 20 metų vykusį gyvenimą Šiaurės Korėjoje. Tai šalis, kurios kasdienybės mes nesuprasime, nepatirsime ir net pilnai nesuvoksime, kad ir 100 knygų apie ją perskaitytume. Yeonmi Park istorija parašyta paprasta ir lengvai suprantama kalba kiekvienam skaitytojui. Rašytoja pasakoja dalykus, kuriais patikėti sunku, bet pabaiga netikėta – Yeonmi dabar gyvena Amerikoje, turi pilietybę, yra gana garsi kalbų sakytoja, žinoma

asmenybė ir nuolat dalinasi ŠK istorijomis, norėdama, kad visas pasaulis žinotų apie tai, kaip kasdien kenčia jos tėvynainiai. Iš Yeonmi Park aprašymų galime susidaryti vaizdą, kaip Šiaurės Korėjos lyderiai siekė išlaikyti savo valdžios statusą ir norėjo būti garbinami. Šios knygos autorė savo istoriją pateikia kaip įkvėpimo ir vilties šviesą tiems, kurie yra ant pasidavimo slenksčio. Knyga moko skaitytojus neprarasti vilties net pačiomis tamsiausiomis akimirkomis, skatina būti optimistiškais ir turėti viltį. Ši šokiruojanti knyga nori nenori priverčia pagalvoti apie tai, kiek daug visko turime: pradedant materialiais dalykais, baigiant tuo, kas telpa žodyje „laisvė“.

ATOŠVAISTĖS REDAKCINĖ KOLEGIJA

Laimonas Terasius, direktoriaus pavaduotojas ugdymui,
Dalia Pranciulienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja,
Sigutė Mackevičienė, informacinių technologijų mokytoja

